

Nr 920

KUNGL. MAJ:TS FÖRORDNING

om värdesäkring av yrkesskadelivräntor, som utgår av statsmedel, m. m.;

given Stockholms slott den 15 december 1967.

Kungl. Maj:t har, med riksdagen¹, funnit gott förordna som följer.

1 §.

Bestämmelserna i denna förordning avser livränta och sjukpenning som utgår av statsmedel enligt

1) lagen den 5 juli 1901 (nr 39) angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete,

2) kungörelsen den 2 oktober 1908 (nr 100 s. 2) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall,

3) förordningen den 18 juni 1909 (nr 89) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring,

4) lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete,

5) förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall,

6) förordningen den 1 juni 1923 (nr 138) angående ersättning av statsmedel för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsförhållandena under 1914—1919 års världskrig,

¹ Prop. 1967: 147; L²U 68; Rskr 401.

- 7) förordningen den 18 juni 1927 (nr 234) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring,
 8) lagen den 14 juni 1929 (nr 131) om försäkring för vissa yrkessjukdomar,
 9) lagen den 11 juni 1937 (nr 348) om krigsförsäkring för ombord å fartyg tjänstgörande personer,
 10) förordningen den 24 mars 1938 (nr 102) om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl.,
 11) förordningen den 24 mars 1938 (nr 103) om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl.,
 12) förordningen den 13 april 1940 (nr 213) om ersättning av statsmedel i vissa fall för skada till följd av olycksfall, som förorsakats av krigsåtgärd,
 13) förordningen den 28 juni 1941 (nr 593) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under hemvärnstjänstgöring,
 14) förordningen den 28 juni 1941 (nr 595) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under tjänstgöring i civilförsvaret,
 15) förordningen den 21 april 1943 (nr 183) om ersättning i vissa fall i anledning av kroppsskada, ådragen under fullgörande av tjänsteplikt,
 16) kungörelsen den 30 juni 1947 (nr 344) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under verksamhet vid brandsläckning m. m.,
 17) militärsersättningsförordningen den 2 juni 1950 (nr 261),
 18) lagen den 14 maj 1954 (nr 243) om yrkesskadeförsäkring,
 19) lagen den 14 maj 1954 (nr 246) om krigsförsäkring för sjömän m. fl.,
 20) förordningen den 14 maj 1954 (nr 247) om ersättning av statsmedel vid olycksfall, som till följd av krigsåtgärd drabba sjömän m. fl.,
 21) förordningen den 14 maj 1954 (nr 249) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under tjänstgöring i civilförsvaret,
 22) förordningen den 14 maj 1954 (nr 250) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under vistelse å anstalt m. m.,
 23) kungörelsen den 26 maj 1954 (nr 492) om ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under verksamhet vid brandsläckning m. m.,
 24) kungörelsen den 30 juni 1961 (nr 457) om ersättning på grund av medverkan i skyddsarbete vid olyckor i atomanläggningar m. m.,
 25) kungörelsen den 30 november 1962 (nr 607) om ersättning på grund av verksamhet för brandsläckning m. m.
- I fråga om författningarna under 1, 2 och 5 gäller denna förordning även livränta och sjukpenning som utgår av andra medel än statsmedel. I den mån Konungen icke bestämmer annat gäller förordningen även livränta och sjukpenning som enligt Konungens förordnande utges enligt grunderna i någon av de författningar som anges i första stycket.
- Bestämmelserna äger ej tillämpning på sådan del av livränta som bytts ut mot engångsbelopp.

2 §.

Livränta höjes med tjugofem procent om skadan inträffat år 1961 eller tidigare, med tjugoprocent om skadan inträffat något av åren 1962—1964 och med tio procent om skadan inträffat något av åren 1965—1967.

Har livräntan omreglerats enligt förordningen den 2 juni 1950 (nr 262) angående omreglering av vissa ersättningar i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, förordningen den 17 juni 1955 (nr 470) angående omreglering av vissa ersättningar av statsmedel i anledning av olycksfall i arbete m. m. eller förordningen den 11 maj 1956 (nr 183) angående omreglering av vissa ersättningar på grund av statsunderstödd

olycksfallsförsäkring för fiskare eller har livräntan höjts enligt förordningen den 6 juni 1962 (nr 304) om förhöjning av vissa ersättningar av statsmedel i anledning av yrkesskada m. m. eller förordningen den 6 juni 1962 (nr 308) om förhöjning av vissa livräntor på grund av statsunderstödd olycksfallsförsäkring för fiskare, lägges den omreglerade eller höjda livräntan till grund för höjning enligt första stycket.

Utgår tillägg till livränta enligt kungörelsen den 10 juni 1921 (nr 410) angående förhöjning av vissa till i statens tjänst skadade arbetare med flera av statsmedel utgående livräntor m. m. eller förordningen den 3 juni 1938 (nr 216) om livräntetillägg av statsmedel åt vissa livräntelagare enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete, lägges livräntan jämte tillägget till grund för höjning enligt första stycket.

3 §.

Livränta utgår med belopp motsvarande produkten av det för varje tid gällande basbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring och det tal, beräknat med två decimaler, som anger förhållandet mellan livräntans belopp och basbeloppet för januari månad 1968 eller, om skadan inträffat efter den 31 december 1968, basbeloppet för januari månad det år då skadan inträffade. Livräntebeloppet avrundas till närmast lägre hela krontal som är jämnt delbart med tolv.

Har livräntan höjts enligt 2 §, lägges den höjda livräntan till grund för beräkning enligt första stycket.

Tillämpning av bestämmelserna i första och andra styckena får ej leda till att utgående förmån nedsättes.

4 §.

Har livränta utgått, får hel sjukpenning som senare utgår i anledning av samma skada icke understiga en fyrahundradedel av den livränta, som efter värdesäkring enligt denna förordning skulle ha utgått till den skadade vid förlust av arbetsförmågan.

5 §.

Föreskrift i lag eller annan författning om livränta eller sjukpenning, som avses i denna förordning, gäller även den höjning av livräntan eller sjukpenningen som följer av 2—4 §§.

Belopp varmed livränta höjes enligt 2 § samt sådan höjning av nämnda belopp, som föranledes av 3 §, får dock ej beaktas vid tillämpning av 17 kap. 2 § lagen om allmän försäkring i fråga om den som vid utgången av år 1967 åtnjöt pension, vilken enligt sistnämnda lagrum minskats med hänsyn till livräntan. Vad som nu sagts äger motsvarande tillämpning i fråga om den som vid utgången av år 1967 uppbar sjukpenning i anledning av skada för vilken livränta tidigare utgått.

6 §.

Kostnaden för värdesäkring enligt denna förordning bestrides av statsmedel.

7 §.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen eller, efter Konungens bemyndigande, av riksförsäkringsverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1968 men äger icke tillämpning på ersättning som belöper på tid dessförinnan.

1967 . Nr 920 och 921

2011

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 15 december 1967.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Socialdepartementet)

SVEN ASPLING

